

slag Nr. 15, der omhandler den utvivlsomt væsentligste Del af Lovforslaget, søgt at garantere de private Ejere al den Ret, de efter min Mening kan kræve, paa en Maade, som jeg haaber, at dette Ting vil billige. Der foreslaas der en Affattelse af Loven, som udformer Tanken om Befolkningens Friluftsliv i højere Grad, end Lovforslaget gør det, og det sker med Henblik paa, hvorledes en Sag om Adgang til Stranden rejses, og hvem der bærer Ansvar for, at en saadan Færdselsret til Fordel for Befolkningen gennemføres. Det er i denne Paragraf bl. a. anført, at der med Hensyn til alle Hindringer for Færdselen kan rejses Krav af en Kommunalbestyrelse, Naturfredningsforeningen eller andre Foreninger med lignende Formaal, der i saa Fald indgiver Begæring derom til Fredningsnævnets Formand. Rejses saadanne Krav, skal Sagen desangaaende af Nævnet fremmes i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 7 og 8.

Af de Rettelser i Lovforslaget, man paa disse Punkter har foreslaaet, og den Hensyntagen, man har vist private Ejere eller Brugere, vil man, forekommer det mig, kunne se, at det har været Udvalget i høj Grad om at gøre at tage et ligeligt Hensyn baade til den Befolkning, der har Krav paa et uhindret Friluftsliv, og til de Ejere eller Brugere, der maatte mene, at deres Interesser i det givne Tilfælde blev traadt for nær, eventuelt blev krænket. Jeg havde unægtelig haabet, at det skulde have været muligt for Udvalget at komme med en Indstilling fra samtlige Medlemmer af Udvalget, og der var et Øjeblik, hvor der var en svag Mulighed derfor, men den bristede, og jeg beklager, at et enkelt Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), har ment ikke at kunne slutte sig til Flertallet. Forinden jeg berører de af det ærede Medlem fremsatte Ændringsforslag, vil jeg afvente, hvad det ærede Medlem har at sige, men jeg tør maaske paa Forhaand udtale, at jeg tror, at det ærede Medlem paa enkelte Punkter har indskrænket Befolkningens Ret yderligere, end han vistnok selv kunde ønske det, og vistnok har haft for stor Ængstelse, hvor det drejer sig om at gennemføre Bestemmelser, der sikrer Befolkningen Adgang til Naturen. Jeg hentyder her til, at det ærede Medlem mener, at man træder den private Ejendomsret for nær, men jeg tør udtale, at Udvalget ingenlunde har haft nogen Tendens i saa Henseende, og at det meget vel har forstaaet, at der var

en Mulighed for ved et Lovforslag af denne Art at sikre Befolkningen Adgang til Naturen uden at krænke private Interesser, der er i Overensstemmelse med Lovene og, om jeg saa maa sige, med den offentlige Moral.

Med Hensyn til de praktiske Enkeltheder i Lovforslaget, dets Udførelse i det daglige Liv og de rent finansielle Spørgsmaal, der kommer i Betragtning, skal jeg anføre, at man i Udvalget har truffet visse Bestemmelser, der forekommer mig at være Forbedringer af Lovforslaget. Det gælder ogsaa Nævnenes Sammensætning. Det er i Lovforslaget foreslaaet med Hensyn til den Del af Landet, der ligger udenfor København, at et af Amsraadet af eller udenfor dets Midte valgt, i Amsraadskredsen bosiddende Medlem og et af Den danske Købstadforening valgt Medlem skal sidde i Nævnet. Dette vil i et Par Tilfælde vise sig at være en uheldig Affattelse, f. Eks. for Bornholms Vedkommende, hvor Købstæder og Land udgør een Amsraadskreds. Man giver derfor Bornholm en særlig Undtagelsesstilling. Man har ligeledes givet Københavns Amt en Undtagelsesstilling, fordi der her ikke findes nogen Købstad.

Man har i Udvalget beskæftiget sig med Muligheden af at betragte Frederiksberg, der jo er Landets næststørste Kommune, som Købstad og give den tilsvarende Indflydelse paa Fredningsnævnets Sammensætning. Tanken har været drøftet, og man vilde subsidiært ikke have noget imod, at denne Tanke blev ført igennem, men man har alligevel sluttet sig til en Affattelse, som er foreslaaet principaliter af Gentofte, Hellerup og Ordrup Kommunalforening, og som vil findes omtalt i Bilag 2 til Betænkningen. Man mener her, at det hellere maa være Københavns Amsraad, der vælger begge de paagældende Repræsentanter.

Med Hensyn til det naturlige Modsetningsforhold, der kan opstaa mellem Almeninteresserne og Ejernes eller Brugernes Interesser, har man sikret disse sidste ved de Ændringer, der er foreslaaede under Nr. 16, 18 og 20. Jeg skal lige nævne, hvad disse gaar ud paa; i øvrigt siger Betænkningen selv, hvad man behøver at vide om Sagen. Under Nr. 16 anføres det, at „eventuelle Erstatninger til Ejeren eller Brugeren eller andre berettigede vedrørende de under § 19 . . . . . nævnte Forhold udredes af den eller de Kommuner og Foreninger, som har rejst Sagen. Dog kan med Fredningsnævnets